

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 31. marts 2010

Sag 490/2007

(2. afdeling)

A A/S

(advokat Paul W. Neale)

mod

B

(advokat Jette H. Ronøe)

I tidligere instans er afsagt dom af SØ- og Handelsretten den 20. november 2007.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Per Sørensen, Per Walsøe, Børge Dahl, Poul Dahl Jensen og Michael Rekling.

Påstande mv.

Appellanten, A A/S, har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

Indstævnte, B, har nedlagt påstand om, at A A/S skal betale 504.050,44 kr. med tillæg af procesrente af 17.512,06 kr. fra 1. maj 2005 til den 9. juni 2006 samt af 34.644,19 kr. fra 1. maj 2005 og af 469.406,25 kr. fra 26. maj 2005.

B har opgjort sin påstand således:

Krav som forfaldt den 1. maj 2005:

Løn kr. 35.000,00

Særlig konsulentydelse kr. 12.500,00

Kompensation for manglende mobiltelefon

kr. 250,00 kr. 250,00

Feriepenge af løn/mobil svarende til 12,5 % af kr. 35.250,00	kr. <u>4.406,25</u>	
I alt	kr. 52.156,25	
Heraf betalt 9. juni 2006:	kr. <u>-17.512,06</u>	
Tilgodehavende (kr. 52.156,25 - kr. 17.512,06)		kr. 34.644,19

Løn à kr. 35.000 pr. måned i 9 måneder	kr. 315.000,00	
--	----------------	--

Kompensation for manglende mobiltelefon (9 mdr. à kr. 250,00)	kr. <u>2.250,00</u>	
I alt	kr. 317.250,00	
Feriepenge af løn/mobil, 12,5 % af 317.250,00	kr. <u>39.656,25</u>	
I alt		kr. 356.906,25

Konsulentydelse for perioden 1. maj 2005 til 31. januar 2006 (9 x kr. 12.500,00)		<u>kr. 112.500,00</u>
		kr. 504.050,44

B har for Højesteret ikke gentaget kravet om provision af salg og forventet salg til det japan-
ske marked.

Der er ingen indsigelser mod den beløbsmæssige opgørelse af kravet eller rentepåstandene.

Det fremgår af en e-mailkorrespondance, at B den 7. april 2005 kl. 08:00 meldte sig syg til C.
Han sendte meddelelsen cc til receptionen hos A, der bekræftede modtagelsen og ønskede
ham god bedring.

Højesterets begrundelse og resultat

B tiltrådte stillingen i A A/S den 1. februar 2005, og der er ikke i det under sagen fremkomne
noget grundlag for at fastslå, at han, da han blev bortvist den 11. april 2005, havde misligholdt
ansættelsesforholdet ved udeblivelse fra arbejdet, ved tilsidesættelse af anvisninger eller ved
manglende rapportering.

For Højesteret har A da også som begrundelse for, at ophævelsen af ansættelsesforholdet var berettiget, navnlig anført, at B i mailkorrespondancen i april 2005 mellem ham og C fastholdt, at han – uanset det, der var foreskrevet i ansættelsesaftalen – var berettiget til selv at tilrettelægge sin arbejdstid og arbejde hjemmefra. Ligesom Sø- og Handelsretten finder Højesteret, at B ikke har godtgjort eksistensen af en mundtlig aftale, der afviger fra vilkårene i ansættelsesaftalen. Efter mailkorrespondancens indhold finder Højesteret imidlertid, at der ikke er holdepunkter for i denne meningsudveksling at indlægge en tilkendegivelse fra B om en fremtidig misligholdelse i den resterende del af ansættelsesperioden, som gav grundlag for bortvisning. Dette måtte forudsætte sikkerhed for, at han senere ville udvise en adfærd, der indebar aktuel, hævebegrundende misligholdelse.

Med disse bemærkninger tiltræder Højesteret, at bortvisningen er sket med urette.

B har herefter som udgangspunkt krav på at blive stillet økonomisk, som han ville være stillet, hvis kontrakten med A først var blevet bragt til ophør til det tidspunkt, A kontraktmæssigt kunne bringe den til ophør, dvs. til den 31. januar 2006 (som i øvrigt var det tidspunkt, hvortil B selv havde sagt kontrakten op).

A's ansættelse af B skete som led i A's køb for 1 mio. kr. af en del af V A/S, som B hidtil havde drevet og været medejer af. Kontraktforholdet mellem parterne består af en købsaftale og en ansættelsesaftale. Købsaftalen indeholder bl.a. en bestemmelse om, at B skulle ansættes i A til "420.000 kr. årligt + 150.000 kr. i særlig konsulentydelse, der faktureres månedlig fra D ApS. Aftalen er gældende i 1 år". Endvidere indeholder købsaftalen en konkurrenceklausul, hvorefter B hverken direkte eller indirekte i en 3-årig periode efter ansættelsens ophør måtte være involveret i konkurrerende virksomhed. Ved ansættelsesaftalen blev B ansat som salgsdirektør i A. I denne aftale er købsaftalens bestemmelser om hans løn- og ansættelsesvilkår – med undtagelse af konkurrenceklausulen – nærmere udmøntet, herunder at ansættelsesforholdet var uopsigeligt fra A's side det første år, således at opsigelse tidligst kunne ske til fratrædelse pr. 1. februar 2006.

Der er således en klar kontraktmæssig sammenhæng mellem den aftalte pris for virksomheden på 1 mio. kr., og aftalen – gældende for et år – om efterfølgende vederlag til B. Efter denne særlige sammenhæng mellem prisen for den overtagne virksomhed og det efterfølgende –

gennem uopsigelighed for et år særligt sikrede – kombinerede vederlag til B finder Højesteret, at der ikke er grundlag for ud fra sædvanlige ansættelsesretlige tabsbegrænsningsbetragtninger at fravige det nævnte udgangspunkt.

Højesteret tager herefter Bs påstand om betaling af 504.050,44 kr. til følge.

I sagsomkostninger for Højesteret tilkendes B sædvanlige sagsomkostninger i forhold til det vundne beløb med i alt 82.900 kr. til dækning af advokatudgift med 75.000 kr. og retsafgift med 7.900 kr. Vedrørende sagsomkostningerne for Sø- og Handelsretten tiltræder Højesteret, at spørgsmålet om bortvisningens berettigelse må anses som sagens hovedspørgsmål, men at B under hensyn til, at han ikke fik medhold i det rejste provisionskrav på 2 mio. kr., kun kan tilkendes delvise sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten. Disse sagsomkostninger fastsættes til i alt 62.400 kr. til dækning af advokatudgift med 50.000 kr. og af retsafgift af det nu vundne beløb med 12.400 kr. For begge instanser skal A således betale i alt 145.300 kr. til B.

Thi kendes for ret:

A A/S skal til B betale 504.050,44 kr. med tillæg af procesrente af 17.512,06 kr. fra den 1. maj 2005 til den 9. juni 2006, af 34.644,19 kr. fra den 1. maj 2005 og af 469.406,25 kr. fra den 26. maj 2005.

I sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten og Højesteret skal A A/S betale 145.300 kr. til B.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse. Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.